

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 30/23

Luxemburg, 16 februarie 2023

Hotărârea Curții în cauza C-349/21 | HYA și alții (Motivarea autorizațiilor de ascultare telefonică)

O decizie care autorizează punerea sub ascultare telefonică poate să nu conțină motive individualizate

Obligația de motivare nu este încălcată atunci când decizia se întemeiază pe o cerere detaliată și circumstanțiată a autorității penale competente, iar motivele autorizației pot fi deduse cu ușurință și fără ambiguitate dintr-o lectură încrucișată a cererii și a autorizației

În 2017, președintele Tribunalului Penal Specializat bulgar a autorizat, pe baza unor cereri motivate, detaliate și circumstanțiate ale procurorului însărcinat cu ancheta, punerea sub ascultare telefonică a patru persoane fizice suspectate că au săvârșit cu intenție infracțiuni grave.

Pentru a-și motiva deciziile, președintele a urmat practica judiciară națională în vigoare constând în utilizarea unui model prestabilit și lipsit de motive individualizate care se limitează în esență să indice că sunt respectate cerințele prevăzute de legislația națională referitoare la ascultările telefonice, pe care le menționează.

Cele patru persoane fizice au fost apoi acuzate de participarea la un grup infracțional organizat înaintea Tribunalului Penal Specializat să fie sesizat cu cauza pe fond.

Întrucât conținutul conversațiilor înregistrate are o importanță directă pentru stabilirea temeiniciei actului de acuzare, Tribunalul Penal Specializat trebuie să controleze în prealabil legalitatea procedurii care a condus la autorizațiile ascultărilor telefonice. În acest cadru, instanța menționată ridică problema dacă practica națională referitoare la motivarea deciziilor care autorizează ascultările telefonice este compatibilă cu Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice¹, citită în lumina Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În consecință, instanța a sesizat Curtea pe cale preliminară.

În hotărârea de astăzi, Curtea arată că, în ceea ce privește practica națională în discuție, instanța care autorizează punerea sub ascultare își adoptă decizia în temeiul unei cereri motivate și circumstanțiate care îi permite să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare a autorizației. Ea constată că această practică se înscrie în cadrul măsurilor legislative adoptate de Bulgaria în temeiul Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice, care prevăd posibilitatea adoptării unor decizii judiciare motivate având ca efect limitarea principiului confidențialității comunicațiilor electronice și a datelor de transfer, consacrat în această directivă.

Curtea declară în continuare că se poate considera că, semnând un text prestabilit după un model care indică respectarea cerințelor legale, instanța națională a validat motivele cererii circumstanțiate care i-a fost supusă de autoritatea penală competentă, asigurându-se de respectarea acestor cerințe. În acest context, ar fi artificial să se

¹ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO 2002, L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63).

impună ca autorizația de punere sub ascultare să conțină o motivare specifică și detaliată, în condițiile în care cererea în raport cu care s-a acordat această autorizație conține deja o asemenea motivare, în temeiul legislației naționale.

Pe de altă parte, Curtea declară că, odată ce persoana interesată a fost informată că a fost pusă sub ascultare, obligația de motivare prevăzută în Carta drepturilor fundamentale impune ca atât această persoană interesată, cât și instanța de fond însărcinată cu verificarea legalității autorizației de punere sub ascultare trebuie să fie în măsură să înțeleagă motivele acestei autorizații. Aceasta impune ca ei să poată avea acces nu numai la decizia de autorizare, ci și la cererea autorității care a solicitat-o.

Curtea precizează în plus că aceleași persoane trebuie să poată înțelege cu ușurință și fără ambiguitate, printr-o lectură încrucișată a autorizației și a cererii motivate care o însoțește, motivele precise pentru care a fost acordată această autorizație în raport cu elementele de fapt și de drept ce caracterizează cazul individual aflat la baza cererii. Ea adaugă că, **atunci când decizia de autorizare se limitează să indice durata de validitate a autorizației și să declare că dispozițiile legale sunt respectate, este primordial ca cererea să precizeze în mod clar toate informațiile necesare** pentru ca persoanele vizate să poată fi în măsură să înțeleagă că, numai pe baza acestor informații, instanța care a eliberat autorizația, însușindu-și motivarea cuprinsă în cerere, a ajuns la concluzia că erau respectate toate cerințele legale.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Rămâneți conectați!

